

Política | Moció de censura

La única possibilitat que prospere la moció de censura presentada pel PSPV-PSOE contra el Govern de Francesc Camps es basa en la quinzena de diputats zaplanistes que poblen l'ala oest de l'hemicicle valencià. Només que a sis d'ells els agafe un atac de sinceritat, Joan Ignasi Pla serà nomenat president vuit mesos abans del que esperava. Si no, com a mínim, el secretari general socialista haurà tingut l'ocasió de presentar somerament el seu programa de govern alternatiu.

Un programa que tenen bastant interès a conèixer quinze persones de diferents camps consultades per aquest setmanari. Totes elles apunten a continuació alguns aspectes que hauria d'incloure.

■ ECONOMIA

Evidentment, bona part d'aquests desitjos en veu alta requereixen una important injecció econòmica, i els números rojos de la Generalitat estan pels núvols —és l'autonomia líder quant a

Cruz Sierra

deute en relació amb el PIB, amb un 11,4%, quan la mitjana estatal, en bona part per culpa de la dada valenciana, se situa en el 5,9%.

Com reduir aquesta llosa? Cruz Sierra, director de la principal publicació econòmica valenciana, *El Boletín*, ho veu magre, però deixa espais per a l'esperança: "Un deute tan enorme no significa que es col·lapsi d'administració, si bé caldrà que, d'un costat, es gestione molt bé aquest deute, intentant que cada vegada s'haja de retornar en millors condicions, i, d'un altre costat, augmentar els ingressos i reduir les despeses sumptuoses, ja siguen protocol·làries o producte d'obres més pròpies de països rics. Tot això, a més, mantenint i potenciant els serveis públics". La forma d'incrementar els ingressos passa, segons Cruz Sierra, per

Amb motiu de la moció de censura que es debat aquests dies a les Corts valencianes, quinze representants d'àmbits diversos esbossen quines són les línies bàsiques que, en cada cas, pensen que hauria de seguir el proper executiu.

augmentar els impostos: "És absolutament necessari que a tots els contribuents se'ls toque la butxaca, i més a aquell qui més tinga." En plena època preelectoral, a més, el director d'*El Boletín* demana al partit o partits que aspiren a destronar el PP que "diguem clara-

ment de quina manera tenen pensat retallar les despeses, i de quina manera augmentar els ingressos, perquè això és clau".

"Més igualtat i cohesió social, transparent, participada, de respecte institucional i afavoridora i reguladora de les

activitats ciutadanes”, reclama el secretari general de CCOO del País Valencià, Joan Sifre, que afegeix altres objectius bàsics: “Una utilització correcta dels fons europeus en el període transitori i a partir del 2007; la presa de mesures de foment de l’activitat econòmica en un replantejament del model

Joan Sifre

productiu i de creixement, així com de la realitat i les noves demandes dels serveis públics; la millora de les actuacions en matèria laboral, amb el potenciament del diàleg social i els seus instruments, la millora de les institucions laborals –la inspecció, la seguretat social, el SERVEF–, el foment de l’ocupació de qualitat –també als sectors públics–, el reforçament de la protecció social i de la salut laboral, dels sistemes de qualificació i de l’aprenentatge permanent.” Sifre matisa: “Nosaltres volem un canvi de política, no sols un relleu al Govern, cal un plantejament nou que ature les dinàmiques obertes que han centrat l’acció de govern no en la ciutadania, sinó en aquella part d’aquesta que s’ha incorporat, d’una o altra manera, a un determinat projecte polític. Cal exigir una iniciativa que fomenti un compromís cívic per l’autogovern i la corresponsabilitat, tot superant el ranci sentiment de pertinença a una comunitat basada en sentiments difusos i greuges atiat.”

■ SECTORS TRADICIONALS

Mals moments travessen els sectors tradicionals valencians, ja siga el calcer, el tèxtil o el camp.

Antoni Nacle, membre del secretariat de la Intersindical, és pessimista en referència a la crisi industrial: “Cal reordenar la planificació econòmica, ara com ara massa orientada a la construcció i el turisme. Caldria, per tant, protegir l’economia productiva, renovar la

indústria, no sols aquella que no s’està de rebre ajudes i que ja s’ha acomodat a la crisi”. Nacle para especial atenció a “l’actual abandonament de la formació professional”, i urgeix “lligar de prop, precisament, formació, recerca i indústria”.

Joan Brusca és secretari general de la Unió de Llaureadors i Ramaders, el sindicat agrari majoritari al País Valencià, i advoca per “la creació d’una taula de concertació permanent entre l’administració autonòmica i les organitzacions agràries, posar en marxa un pla estratègic per salvar el camp, amb un marc normatiu ample, que parle dels llaureadors i dels ramaders, que evite la desaparició d’aquesta forma de vida... en definitiva, fer efectiu l’article 49 del nou Estatut, que dota la Generalitat de competència exclusiva en agricultura i

Antoni Nacle

Joan Brusca

ramaderia”. Entre els problemes endèmics del camp, Brusca cita “els baixos preus, que després no es reflecteixen als comerços, i la poca gent jove que s’hi incorpora, per culpa de la inestabilitat de rendes i la manca de perspectiva, però, tot i això, cal apostar per incorporar un nombre important de joves, com a poc un miler cada any”. Brusca aprofita l’ocasió per “estendre les assegurances per climatologia o plagues a les fluctuacions de mercat”.

■ SERVEIS PÚBLICS

La sanitat i l’educació, els dos pilars bàsics de l’estat del benestar, són, segons l’oposició a les Corts, els aspectes més directament afectats per les estreïtes econòmiques.

Josep Lluís Barona, catedràtic d’Història de la Ciència de la Universitat de València, demana una “aposta clara per un sistema sanitari públic”, cosa que implicaria “desmuntar el sistema de privatització de la gestió que enllesteix acceleradament el PP, que comporta un

pitjor servei, més car i amb beneficis astronòmics per a les assegurances privades”. A més, caldria introduir un “model d’atenció sanitària integrat, en què hi càpiguen la prevenció, la promo-

Josep Lluís Barona

ció de la salut, l’educació sanitària, l’atenció primària, els serveis hospitalaris generals i els tecnològicament més especialitzats i costosos. Ara com ara hi ha un desequilibri aberrant en favor de les despeses derivades de l’aplicació de tecnologies no sempre necessàries”. En tercer lloc, Barona exigeix una “política clara i neta de llocs i condicions de treball, sense nepotisme ni amiguisme, i afavoriment de la dedicació dels professionals que només treballen en la sanitat pública”. “També –afegeix– caldria garantir la universalitat del sistema públic per a tota la població, posant l’èmfasi en la població immigrant, una política específica contra la marginalització sanitària, que implica un elevat risc per a la salut pública.” Per acabar, Barona pensa que “s’hauria d’incorporar l’odontologia a la seguretat social, així com aplicar la legislació farmacèutica europea”.

Albert Taberner

Pel que fa a l’educació, Albert Taberner, exdiputat d’EUPV a les Corts Valencianes i professor de la Nostra Escola Comarcal, clama contra els barrancs, “producte de la desatenció d’una nova realitat social”. Al seu parer, caldria “establir un compromís ferm per

l'escola pública valenciana i per l'escola concertada, principalment en valencià, llevat de les zones castellanoparlants, i amb controls públics, ja que estan al servei de la societat". Sobre el risc de guetització, amb una escola pública per als immigrants, Taberner opina que "caldría controlar que hi haguera el mateix percentatge d'immigrants en la pública i en la privada". A més, no oblidar la universitat: "El pobre finançament que rep impedeix que pugui gaudir d'una autonomia plena; tan sols cal do-

Amparo Bou

nar-li allò que pacta amb l'executiu, i que aquest, després, mai no compleix".

Una altre servei públic, en aquest cas comunicacional, és Ràdio Televisió Valenciana, molt criticada per l'ús partidista que en fa el PP. Amparo Bou, presidenta de la Unió de Periodistes Valencians, s'estimaria més que "primara la pluralitat, la independència i la seua funció al servei de la societat. Ara com ara, Canal 9 i Ràdio 9 oculten una bona part de la realitat social i política valenciana, vulnerant allò que estableixen la Constitució, l'Estatut i la mateixa llei de creació de l'ens autonòmic". Bou troba que caldría "dotar els mitjans de comunicació públics d'uns instruments de participació interna i evitar aprofitar-los en benefici propi i contra els principis bàsics d'una societat madura i moderna".

■ JUSTÍCIA I BON GOVERN

La relació entre alguns governants públics i la justícia se'ns ha fet quotidiana. Els casos de presumpta corrupció s'han vist afavorits, però, per la lentitud del ritme dels processos oberts, ja siga a Castelló de la Plana, Alacant o Oriola.

Margarita Soler, professora de Dret Constitucional a la Universitat de València, enumera fins a set reptes que té per davant l'administració de justícia valenciana: "Sobretot, desenvolupar el

Margarita Soler

nou Estatut, que preveu crear un poderós consell de justícia; a més, la creació de nous jutjats, amb més mitjans, cosa que faria més ràpida i eficaç la justícia; d'altra banda, aconseguir una administració més transparent i més austera, que no confonga el partit al Govern i la Generalitat, que recupere el paper protagonista de les Corts com a representant dels ciutadans i òrgan de control a l'executiu; posar límits a la publicitat institucional, com s'acaba de fer a àmbit estatal, tot prohibint la publicitat dels èxits del Govern; fiscalitzar les activitats dels càrrecs públics, amb una declaració prèvia de béns; el compliment de l'article 20 de la Constitució, que vetlla pel dret a una informació plural i verídica, i que ara com ara no es respecta als mitjans de comunicació públics, ja que grups polítics i socials rellevants no hi tenen accés; i, també, que es garanteixca la paritat de sexes, amb l'aprovació de lleis que compensen paritàriament la composició dels òrgans de la Generalitat".

Manuel Alcaraz

Al seu torn, Manuel Alcaraz, professor de Dret Constitucional a la Universitat d'Alacant i portaveu de la Plataforma d'Iniciatives Ciutadanes d'aquesta ciutat, té clar que la corrupció brota, preferentment, per culpa de l'urbanisme. En aquest sentit, proposa accions concretes: "Caldría reactivar el paper planificador dels ajuntaments, en detriment dels promotors; prohibir els

PAI [plans d'actuació integrada, que han proliferat com bolets] i figures semblants fora dels plans generals d'ordenació urbana, llevat de casos d'extrema necessitat legalment taxats; generar traves a la concertació d'accions urbanístiques, tot incloent-hi l'obra pública, en mans d'un mateix empresari; millorar els sistemes d'exposició pública dels plans urbanístics i de col·laboració dels ciutadans; una llei de participació que afavoresca l'accés dels ciutadans i dels grups en què s'integren a la informació rellevant dels processos polítics; i, no menys important, la promoció de programes de bones pràctiques i lideratge moral, amb auditories públiques a les institucions, ja siga amb motiu de les adjudicacions públiques, les oposicions, etc, i un compromís d'austeritat, de control de qualitat de les contractes i dels serveis públics."

■ TERRITORI

Corrupció a banda, la preocupació pel que s'ha convingut a anomenar "els límits del territori" –copiant el títol del llibre del geògraf Joan Romero i del periodista Miquel Alberola– ha agafat bastant embranzida.

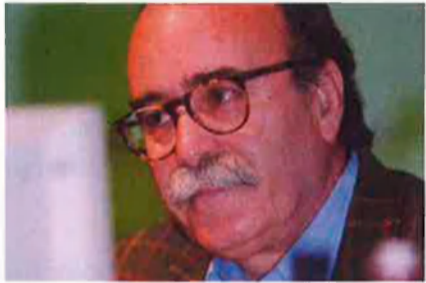

Blanca Blanquer

Blanca Blanquer, exdirectora general d'Urbanisme, doctora en Dret i economista, pensa que "cal redactar, ràpidament, un pla d'ordenació del territori, i lliurar tot aquell sòl en què es pugui edificar. La construcció no pot aturar-se, genera una gran riquesa i afecta sectors industrials diversos, però cal introduir-hi una mica de trellat: avui, s'edifica al bell mig de paisatges preciosos, quan caldría construir-hi als voltants". Segons Blanquer, "fa temps que l'urbanisme està en mans de gent que no el coneix. Alguns PAI podrien qüestionar-se, fins i tot crec que existeix un risc empresarial molt fort, ja que no hi haurà compradors per a tantes cases, i que

tot això significa una càrrega sanitària extra, motivada per l'allau d'estrangers, per no parlar de l'aigua".

D'aquest últim element, se n'ocupa Antonio Estevan, portaveu de la Fundació Nova Cultura de l'Aigua, enginyer industrial i especialista en planificació territorial i ambiental, que troba obligatori "redactar un nou pla de conca del riu Xúquer". L'actual, del 1997, va ser

Antoni Estevan

fruit d'un polèmic pacte entre els aleshores presidents Zaplana i Bono: "les hipòtesis que establia sobre els recursos són del tot irrealistes, comptaven amb el transvasament de l'Ebre, i ara, per tant, per fer-ho viable, caldrà tocar els drets dels usuaris. El 2009 haurà d'estar redactat, i primer que res caldrà reconèixer el dèficit real del riu". Fent referència a declaracions del ministre Sevilla, en què advocava per un petit transvasament de l'Ebre al nord de Castelló –que va negar de pla la ministra Narbona–, Estevan reconeix que "seria barat dur aigua de l'Ebre a Castelló, però realment Castelló necessita aquesta aigua? N'hi ha molta de subterrània, que podria reutilitzar-se. Qui així parla és perquè al cap té que la solució a la manca

d'aigua són els transvasaments". A més, alerta de la "insostenible" situació a les comarques del sud, "un exemple de com fer una política insostenible", i avisa que "cap solució no és bona, però situacions insostenibles requereixen mesures insostenibles, i caldria reciclar més aigua, dessalar...". Estevan pensa que el programa Agua "pot resoldre'n la manca, les dessaladores no fan mal al medi ambient si estan ben ubicades, tot i que representen una despesa energètica notable, perillosa en temps de canvi climàtic". Conclou que "malgrat tot, fóra bo minimitzar la desalació, acotar la demanda d'aigua –sovint producte del turisme–, perquè, si no, les possibilitats que aquest sistema dona són infinites".

Al seu despatx de l'Institut de Robòtica de la Universitat de València, Gregorio Martín, catedràtic de Ciències de la

Gregorio Martín

Computació, destaca dos àmbits de millora dins de les infraestructures: el corredor mediterrani, l'alta velocitat amb Madrid i la intermodalitat marítimoferoviària. Sobre el primer aspecte, diu que "s'ha de superar el coll d'ampolla que significa l'existència actual d'una

sola via en els 40 quilòmetres que hi ha entre Vandellòs i Tarragona, cosa que ha generat tants i tants problemes d'arrerament; també caldria avançar l'inici de les obres de l'AVE València-Castelló, per tal de millorar la posició del port de Sagunt, que guanyaria possibilitats cap al nord i cap a l'eix Saragossa-Cantàbric; i, per últim, revisar la decisió de Foment –amb el PP i amb el PSOE– sobre el bon estat de les connexions amb Catalunya, ja que tenim una AP-7 i una N-340 atapeïdes de camions". Pel que fa a l'alta velocitat amb Madrid, pensa que cal "vigilar que es complesci per al 2009, com va assegurar el president Zapatero". En tercer lloc, Martín defensa l'accés sud del port de València, en comptes del nord, "per raons ambientals i de sostenibilitat, com ha fet el port de Barcelona".

■ SOCIETAT DEL CONEIXEMENT

Els professionals de la cultura, els impulsors de la "llengua pròpia" –segons el nou Estatut– i els investigadors s'han queixat reiteradament de les actuacions en aquests camps de l'actual Consell.

L'escriptor i periodista Alfons Cervera, preguntat per la política cultural que hauria de seguir un nou executiu, comenta: "Hauríem de parlar d'una cultura que no siga l'escenificació faraònica del buit, del no-res, la grandesa de la qual no siga el contenidor sinó el contingut, que no ens òmpliga de vergonya, que dignifique la presència del País Valencià en el marc de les seues fronteres i sobretot fora d'elles, que no ens oblige a ser el riure intel·lectual i els protagonistes d'una mentida que està maquillant la falta de propostes culturals se-

BASES DEL XII^è PREMI NACIONAL DE PINTURA CIUTAT D'ALBENESI

bases

1. Declaració del preu, un primer premi de 5.000 €, patrocinat per l'ICCA, Ajuntament d'Albenesí i el segon premi de 1.000 €, patrocinat per Sant Joan de Benet. Ambdues premes seran indivisibles i no podran pactar drets.
2. Serà comitè juratificat amb les dades presentades aigua aigua original i que no hagen estat acceptades o presentades en un altre concurs. El jurat i la jurada seran totalment lliures, no s'admetran apel·lacions, però sí que es podrà presentar una reclamació al Jurat i Jurada amb motiu de l'error de càlcul de la puntuació de les obres.
3. Cada autor podrà presentar un nombre de dues obres, les temes de les quals se'n aniran avaluant a l'ICCA, el Jurat i Jurada, en un termini de 10 dies després de la publicació de les bases, amb un fons de fons d'Albenesí del qual se'n podrà pagar fins a 300 €, cadascuna de les obres al Jurat i Jurada d'Albenesí.
4. Les obres presentades podran ser reprodueïdes amb finalitats promocionals, així com a propòsit de les jornades que organitze l'ajuntament de Albenesí, sense que això suposarà cap perjudici per a l'autor o a la seva obra.
5. El termini d'acceptació d'obres serà del 2 al 8 de novembre de 2008, de 9h a 14h, amb horari de 10 a 11 hores.
6. Les obres podran ser finalment acceptades o rebutjades, amb punts, pèrdua de punts, o amb altres condicions, segons el resultat de la votació de les obres a l'ICCA i al Jurat i Jurada. Teatre Municipal d'Albenesí, c/Assens, 24600 Albenesí (València) de 9h a 14h, amb horari de 10 a 11 h, tel. 96.201.43.70.
7. Els convocants s'obliguen a fer un 8 del treball d'organització i de comunicació i a proporcionar, quan es demane, tot el material que es necessite per a la realització de les obres.
8. Els preus seran coberts per un partit de competició del qual s'ha de pagar el 10% de l'import. Se seleccionaran 15 obres amb les quals es realitzarà una exposició del 17 de novembre al 8 de desembre de 2008 al Teatre Municipal d'Albenesí.
9. El Jurat i Jurada i el Jurat i Jurada de preu podrà fer el dia 17 de novembre en el termini d'un acte oficial.
10. Les obres presentades podran ser rebudes després de l'expiració de la presentació però sempre i en una primera submissió, sense perjudici de les obres que s'han de presentar el dia 17 de novembre de 2008, passada aquesta data i l'acte de selecció de la jurat i jurada, quedaran en poder del Jurat i Jurada.
11. Les obres seleccionades per a l'exposició seran rebudes per l'ajuntament d'Albenesí amb el mateix sistema d'Albenesí, de el qual se'n podrà pagar.
12. L'ajuntament s'obliga a la conservació de les obres seleccionades, però no té responsabilitat dels danys que es produïen per negligència o mal ús de les obres.
13. La participació en aquest premi implica l'acceptació d'aquestes bases.
14. Les decisions preses pel Jurat i Jurada i el Jurat i Jurada són definitives.

Albenesí, setembre de 2008.

PREMI NACIONAL DE PINTURA CIUTAT D'ALBENESI

Política | Moció de censura

rioses amb la pàtina de l'espectacle per a turistes que no distingeixen entre el rigor cultural i un parc temàtic on només es busca diversió. De segur que són possibles molts tipus d'acostament a una

Alfons Cervera

Mercè Teodoro

nova cultura vista des de l'esquerra. A grans trets, però, aquestes podrien ser algunes de les propostes de canvi."

Mercè Teodoro, advocada d'Acció Cultural del País Valencià, demanaria a un nou executiu, primer de tot, que "acceptara la normalitat del nom de la llengua, sense ambigüitats, allò que diu la ciència". A més, opina que el valencià "hauria de ser la llengua d'ús preferent a l'administració, motiu pel qual caldria introduir el requisit lingüístic per a la funció pública, i a l'ensenyament"; també "s'ha d'impedir qualsevol discriminació per raons de llengua i elaborar un programa de política lingüística que

veritablement fomenta la llengua, fins i tot regulant les relacions privades, com passa a Catalunya, per protegir els drets dels consumidors i usuaris". Teodoro tampoc no oblidava la televisió pública, que "almenys hauria de respectar el 70% de programació en català que marca la seua llei de creació", ni la premsa escrita, perquè "cal garantir un diari en la llengua pròpia i, a més, reprendre les subvencions als mitjans en català, ara com ara eliminades". Al capdavant, reclama que "tots els ciutadans tinguem els mateixos drets lingüístics, i que els nostres polítics tinguem en compte el seu paper i parlen més en valencià".

L'aspiració de Joves Investigadors també té a veure amb drets fonamentals: protesten repetidament per aconseguir que "cap investigador treballi sense contracte", a fi d'evitar la fuga de cervells. La presidenta d'aquesta associació, Gloria González, lamenta que les actuals línies de recerca patrocinades per la Generalitat Valenciana tinguen a veure amb "projectes d'especial rellevància, com ara l'anàlisi i el disseny d'herba artificial per a camps de golf, l'optimització del procés de recaptatge de pneumàtics o la construcció de gàbies a la mar en obert per al cultiu del llenguado... gairebé no hi ha investigació biomèdica, i no hi ha cap recerca bàsica ni d'humanitats". González assegura que "gràcies a les noves pràctiques en

empreses, els investigadors en formació treballen per a l'empresari sense que a aquest li coste res". Fins i tot en llocs oficials, com el Centre d'Investigació Príncep Felip, de les 170 ofertes de treball que hi havia, només 21 eren contractes; la resta, beques". La solució, se-

Gloria González

gons Joves Investigadors, passa per "implantar un sistema d'R+D seriós i amb vista de futur, que necessàriament requerirà major inversió, per a fer possibles la dignitat laboral i les possibilitats de continuïtat dels investigadors". "No pensem -continua González- que el problema siga de manca de talent: *Nature* va publicar al gener, de manera destacada, un treball sobre el càncer elaborat per investigadors en formació, que ni tan sols tenien beca, de l'Institut de Neurociències d'Alacant."

Víctor Maceda

Parlar per parlar

Manuel S. Jardí

L'esquerra rendeix València

L'alcaldesa de València està nerviosa. Rita Barberà congela els tributs fins que no passen les eleccions i ja prepara tot el catàleg populista per a assegurar el bastó quatre anys més. Ja en porta quinze com a alcaldessa. Ara, però, està nerviosa. Potser el resultat serà diferent? D'entrada tindrà enfront Carme Alborch. Barberà tem més que els mateixos socialistes els efectes de l'exministra en la campanya. I hi ha la comptabilitat. L'Ajuntament de València l'integren 33 regidors, per tant calen un mínim de 17 per a fer govern. Ara mateix el PP en té 19, però les previsions més optimistes per a l'esquerra suggereixen que el desgast i els problemes estructurals que acusa la primera ciutat del País Valencià poden

costar-li dos regidors al PP que guanyaria el PSOE. En el millor dels casos, Esquerra Unida mantindria la xifra dels dos regidors amb què compta actualment. El PP per tant, manté l'avantatge d'un escó. Resultat: 17 (PP) - 16 (PSOE + EUPV). La qüestió que revolta plataformes cíviques, col·lectius socials i d'altres segments progressistes es concreta en un simple interrogant: per què el Bloc, EUPV i d'altres minories testimonials mostren tanta i tan contundent incapacitat per a assolir un acord que fes possible assolir el regidor que posaria fi al llarg mandat de la Barberà? Si els desacords entre EUPV i el Bloc per a desallotjar el PP de la Generalitat irriuen considerablement la base social de l'esquerra al País Valencià, la perplexitat augmenta en fer una ullada als càlculs numèrics necessaris per a reconquistar les grans ciutats. I ja que hi som, què guanya qui rendint València?